
Rombergova metoda

- Jednoduché vzorce pro integraci funkce $f(x)$ v mezích od x_1 do x_n většinou nejsou dostatečně přesné. Rombergova metoda je jednoduchý algoritmus kterým je lze zpřesnit.
- Vezměme si jeden z nejjednodušších integračních vzorců - složené lichoběžníkové pravidlo

$$\int_{x_1}^{x_n} f(x) \, dx = h \left(\frac{1}{2} f(x_1) + f(x_1) + \cdots + f(x_{n-1}) + \frac{1}{2} f(x_n) \right)$$

a předpokládejme že uzly jsou ekvidistantní, tedy že vzdálenost mezi dvěma sousedními body x_k a x_{k+1} je vždy rovna h . Protože chyba tohoto pravidla je úměrná h^2 , není výsledek moc přesný ani pro dostatečně malé h . Použití příliš malého h zase není vhodné z důvodu velkého počtu výpočtu hodnot funkce a nárůstu zaokrouhlovací chyby.

- Lze ukázat, že chyba složeného lichoběžníkového pravidla je úměrná pouze druhým mocninám h , tedy

$$I = I_h + A h^2 + B h^4 + \dots,$$

kde I je přesná hodnota integrálu, I_h jeho numerická hodnota vypočtená s krokem h a A a B jsou neznámé koeficienty.

Při provedení stejné integrace s dvojnásobným krokem $2h$ dostaneme

$$I = I_{2h} + A (2h)^2 + B (2h)^4 + \dots$$

- Z uvedených rovnic nyní můžeme jednoduše vyloučit chybu úměrnou h^2 . Vezmeme α -krát první rovnici, β -krát druhou a sečteme

$$(\alpha + \beta) I = \alpha I_h + \beta I_{2h} + (\alpha + 4\beta) A h^2 + (\alpha + 16\beta) B h^4 + \dots$$

Člen s B zatím zanedbáme a chceme se zbavit členu s A . Tedy požadujeme aby u I byla jednička a u A nula:

$$\alpha + \beta = 1, \quad \alpha + 4\beta = 0,$$

což vede na lineární soustavu

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha \\ \beta \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}$$

s řešením $\alpha = 4/3$, $\beta = -1/3$. Výsledný vzorec zpřesněný Rombergovou metodou je tedy

$$I = \frac{4}{3} I_h - \frac{1}{3} I_{2h} + \mathcal{O}(h^4).$$

- Chceme-li vzorec zpřesnit ještě dále a eliminovat i člen rozvoje chyby u B , použijeme také integrál s krokem $4h$

$$I = I_{4h} + A (4h)^2 + B (4h)^4 + \dots,$$

vynásobíme jej γ a přičteme ke dvěma předchozím

$$(\alpha + \beta + \gamma) I = \alpha I_h + \beta I_{2h} + \gamma I_{4h} + (\alpha + 4\beta + 16\gamma) A h^2 + (\alpha + 16\beta + 256\gamma) B h^4 + \dots$$

a budeme požadovat

$$\alpha + \beta + \gamma = 1, \quad \alpha + 4\beta + 16\gamma = 0, \quad \alpha + 16\beta + 256\gamma = 0,$$

což dává soustavu

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 4 & 16 \\ 1 & 16 & 256 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha \\ \beta \\ \gamma \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

s řešením $\alpha = 64/45$, $\beta = -20/45$, $\gamma = -1/45$. Výsledný vzorec je tedy v tomto případě

$$I = \frac{64}{45} I_h - \frac{20}{45} I_{2h} + \frac{1}{45} I_{4h} + \mathcal{O}(h^6). \quad (1)$$

- V praxi se ovšem vzorce předem neodvozují, obvykle se postupuje iteračně dokud není dosažena požadovaná přesnost.

Rombergova metoda se dá zapsat pomocí iteračního vzorce

$$I_{2h}^{(k)} = \frac{4^k I_{2h}^{(k-1)} - I_h^{(k-1)}}{4^k - 1},$$

kde k je iterační krok.

Například výsledek odpovídající (1) tak dostaneme jako $I_{4h}^{(2)}$, který se počítá postupně z $I_{4h}^{(1)}$, $I_{2h}^{(1)}$, které se napočítaly z $I_{4h}^{(0)}$, $I_{2h}^{(0)}$, $I_h^{(0)}$.